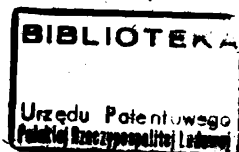




A019 23/14



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44216

Kl. ~~45~~ 21

45 23/14.

Edward Kamiński

Warszawa, Polska

Sposób wytwarzania pasty do chemicznego żywicowania drzew oraz przyrząd do jej nanoszenia na nacięcia

Patent trwa od dnia 7 czerwca 1960 r.

Wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania pasty do nakładania na nacięcia, wykonywane przy żywicowaniu drzew, w celu przedłużenia okresu wycieku żywicy z rany i zmniejszenia przez to częstości nacinania, a tym samym zwiększenia wydajności pracy. Jest to substancja o charakterze koloidalnym, o konsystencji mazistej i o znacznej przyczepności. Składa się z chemicznego środka drażniącego, którym jest wodny roztwór kwasu siarkowego, oraz z obojętnego chemicznie wypełniacza, którym jest kaolin techniczny. Na jeden litr wodnego roztworu kwasu siarkowego bierze się około 0,7 — 1,1 kilograma powietrznosuchego kaolinu. Zależnie od potrzeby kwas siarkowy bierze się w następujących stężeniach: 60—75%, 45—60%, 30—45% i otrzymuje się trzy rodzaje pasty. Pastę silniejszą stosuje się przy bardziej intensywnym żywicowaniu i dłuższych odstępach czasu między wykonywaniem nacięć. Przy niższych stężeniach roztworu należy brać więcej kaolinu, aby otrzymać pastę o właści-

wej konsystencji (powinna być ona nieco rzadsza niż zwykła pasta do zębów).

Pastę nanosi się na nacięcie, wykonane przy żywicowaniu, w ten sposób, że rozkłada się ją równomiernie wzdłuż dolnego zewnętrznego brzegu nacięcia w postaci małych stykających się ze sobą grudek. Grudki pasty przyczepiają się silnie do powierzchni nacięcia i nie są splukiwane przez wyciekające soki i żywicę oraz przez wodę opadową. Zawarty w paście chemiczny środek drażniący powoli wnika w tkankę drzewną i działa na przewody żywiczne, powodując długotrwały wycisk żywicy. Grudki pasty są jakby małymi zbiorniczkami środka chemicznego, z których on powoli lecz stale wycieka przenikając w tkankę drzewa. Dzięki takiemu działaniu pasty wyciek żywicy przedłuża się znacznie, od 7 do 20 dni, zależnie od stężenia pasty. Z kolei umożliwia to stosowanie znacznie rzadszego nacinania drzew niż to ma miejsce przy żywicowaniu zwykłym lub nawet z zastosowaniem płynnych środków che-

micznych, a mianowicie co 7, 10, 15 lub nawet co 20 dni. Podnosi to znacznie wydajność pracy, gdyż wyciek żywicy z pojedynczego nacięcia przy zastępowaniu wymienionych past wzrasta od 1 1/2 do 4 razy.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przyrząd do nanoszenia pasty na nacięcia przy chemicznym żywicowaniu drzew według wynalazku w widoku w kierunku prostopadłym do osi obrotu koła zębatego, fig. 2 — pojemnik przyrządu w widoku jak na fig. 1, fig. 3 — część nanoszącą przyrządu w widoku jak na fig. 1 i fig. 4 — część nanoszącą przyrządu w widoku wzdłuż osi obrotowej koła zębatego.

Do nanoszenia pasty na nacięcia służy przyrząd składający się z pojemnika i części nanoszącej, nazwanej dozatorem. Pojemnik jest to walcowate naczynie *a* ze stałym dnem, z nakrętką *b* i z haczykiem *c*. Jest on wykonany z materiału kwasoodpornego, np. z winiduru. Część nanosząca składa się ze szczęki *d*, w której osadzone jest na osi kółko zębate *e*. Szczeka *d* jest przypawana lub przykręcona skośnie do podstawy *f*, stanowiącej jednocześnie nakrętkę na pojemnik. Podstawa *f* jest zaopatrzona w wycięcie, w którym umieszczone jest obrotowo kółko zębate *e*. Szczeka *d* i podstawa *f* są wykonane z materiału kwasoodpornego np. z winiduru, a kółko zębate *e* np. ze stali kwasoodpornej.

Do pracy pojemnik napełnia się pastą i nakręca na niego część nanoszącą, po czym przyrząd odwraca się dnem do góry i przesuwa się zębatym kółkiem *e* po powierzchni nacięcia. Obracające się kółko *e* wydobywa z wnętrza pojemnika *a* pastę i przez otwór w szczęcie *d* wynosi na zewnątrz, rozkładając ją zębami wzdłuż nacięcia w postaci małych grudek. Haczyk *c* służy do zawieszania przyrządu na drzewie podczas nacinania.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania pasty do chemicznego żywicowania drzew znamienny tym, że na 1 litr wodnego roztworu kwasu siarkowego bierze się około 0,7 do 1,1 kilograma powietrznosuchego technicznego kaolinu i miesza się w celu uzyskania jednolitej koloidalnej, lepkiej i mazistej pasty, przy czym kwas siarkowy bierze się dla jednego z trzech rodzajów stężeń 60—75%, 45—60%, 30—45%.
2. Przyrząd do nanoszenia pasty wytworzony sposobem według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się z kwasoodpornego pojemnika (*a*) wraz z nakrętką (*b*) i z haczykiem (*c*), oraz z części nanoszącej ze szczęką (*d*), skośnie osadzoną, z podstawą (*f*) i z kółkiem zębatym, nanoszącym pastę na powierzchnię nacięcia.

Edward Kamiński

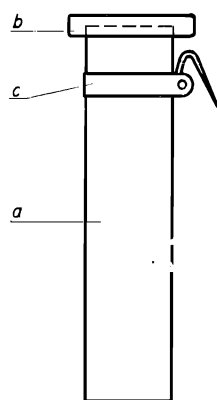


Fig. 2

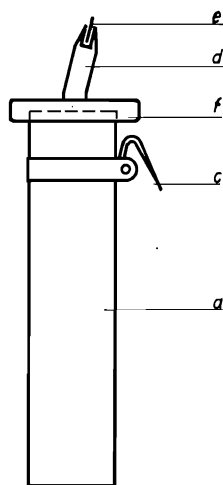


Fig. 1

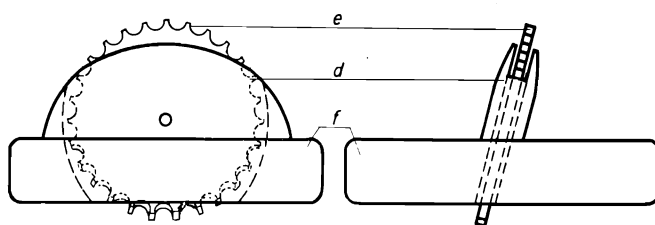


Fig. 4

Fig. 3